

Teoría para acceso a 3º GP na materia de música

Contexto histórico do clasicismo musical

Antes de entrar coas características do clasicismo musical é importante que entendamos o contexto histórico deste movemento. O clasicismo sucedeu aproximadamente entre os anos 1750 e 1820 en Europa, tendo a Viena como a cidade máis importante a nivel musical, seguida por París, Berlín e Mannheim.

En épocas anteriores a música era unha arte que principalmente era realizado polos aristócratas, sendo leste unha arte considerada refinado e utilizado principalmente para a amenización de eventos da sociedade, concertos privados familiares ou de público exclusivo e para funcións litúrxicas. En contraste, nesta época pasa a ser difundida por primeira vez polo público da burguesía. Isto ocasionou un aumento no alcance da música ao público xeral e tamén de maneira internacional.

Características musicais do clasicismo

Vindo do estilo Barroco onde se apreciaba a densidade, a ornamentación cargada e os extremos, o clasicismo xorde propón a súa estética como unha resposta. En contraste, a música do clasicismo caracterízase pola súa transparencia, claridade, simetría e solidez na tonalidade. O obxectivo principal deste estilo é a procura da naturalidade e o rexeitamento os excesos.

Dentro das características da música clásica destacamos as seguintes:

- Este estilo musical posúe unha melodía principal que é apoiada e acompañada polo resto da instrumentación. Estas melodías eran o obxectivo primordial, tendo un carácter cantabile (melodioso, relacionado co canto da voz).
- As harmonías son moi claras e estruturadas, con acordes que permanecen nas súas funcións específicas e cunha dirección cadencial definida.
- Predomina o modo maior, que é relacionado coa vitalidade, o gozo e a alegría, en contraste co modo menor que se percibe como sombrío.
- En canto a tempo e rítmica atópase tamén todo moi definido, o compás é claro e réxese sólidamente aos cambios armónicos.
- Nesta época a orquestra sinfónica aumenta de tamaño. Comézase a experimentar máis con movementos de dinámica e articulacións en conxunto, o cal deixa en segundo plano ao instrumentista como solista.

Formas musicais do clasicismo

É nesta época cando se pautan os modelos da música clásica, formas que perdurarían como a sinfonía e a sonata.

- A sinfonía por exemplo, é unha obra composta para a interpretación da orquestra sinfónica completa e é quizais una das formas máis grandiosas e completas da música clásica. Componse de varios movementos e ten unha duración máis longa en comparación a outras formas.

- En canto á Sonata podemos dicir que é probablemente a forma máis difundida durante o clasicismo. Destinábase á interpretación dun solista ou un dúo, conformado xeralmente por un instrumento melódico e piano. A sonata posúe unha estrutura de desenvolvemento definida que se asentou no clasicismo e que perdura hoxe en día.
- Dentro doutras formas do clasicismo podemos mencionar a serenata, ou divertimento e a ópera. Tamén eran comúns as formacións como o trío, o cuarteto e o quinteto. Finalmente en canto á música relixiosa, queda mencionar que nesta época atopábase en declive. Con todo, xurdiron formas importantes como o réquiem, que ten un carácter fúnebre.

Compositores do clasicismo

O clasicismo xorde xusto a partir da morte dun dos músicos máis importantes da historia: Johann Sebastian Bach. Os músicos que lle seguirían, aínda que desenvolveron o seu propio camiño víronse influídos dalgunha maneira ou outra polo seu traballo.

Dentro dos músicos importantes desta época temos a nada menos que a Wolfgang Amadeus Mozart que é quizais una das figuras máis recoñecidas na música clásica, sendo considerado un neno prodixio e creador de numerosas obras musicais, dentro das cales destacan as súas sinfonías. Nesta época tamén temos a Franz Joseph Haydn, Johann Christian Bach (fillo de Bach), Antonio Salieri, Luigi Boccherini, Muzio Clementi e Niccolò Paganini entre outros.

En todas as áreas da historia existen puntos que definen os tempos por vir, o clasicismo é definitivamente un destes períodos que nos deixarían heranzas innegables para o resto e as obras que estarían por crearse no nome e a música. Ao final na arte, é a excelencia e o alcance da beleza o que perdura.